

Sygn. akt VI Gz 49/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Joanna Rusińska

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2016r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w P.

przeciwko W. B.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego od postanowienia Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 28 października 2015r., sygn. akt V GC 1177/14

postanawia

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

W dniu 28 października 2015 roku Sąd Rejonowy w Toruniu wydał postanowienie, w którym oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie od opłaty sądowej od apelacji. Sąd Rejonowy stwierdził, że pozwany uzyskuje znaczne dochody z prowadzonej działalności gospodarczej – ponad 14.000 zł miesięcznie i otrzymuje zasiłek rehabilitacyjny w kwocie 2.000 zł miesięcznie. Wskazana przez pozwanego okoliczność, że spłaca kilka kredytów nie stanowi dostatecznej podstawy dla zwolnienia od kosztów sądowych nie istnieje bowiem reguła, według której obsługa kredytów przedsiębiorcy ma priorytet przed należnościami Skarbu Państwa z tytułu opłat sądowych. Kredytowanie stron postępowania przez Skarb Państwa może mieć miejsce tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach, do których ta sprawa się nie zalicza.

Pozwany wniósł zażalenie na to postanowienie (pismo zatytułowane skarga), w którym zarzucił Sądowi Rejonowemu naruszenie art. 102 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Pozwany argumentował, że Sąd Rejonowy błędnie ocenił informacje i wyjaśnienia udzielone przez pozwanego odnośnie jego sytuacji majątkowej i niezasadnie uznał, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie. Zdaniem skarżącego, Sąd Rejonowy oddalił jego wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych nie badając wnikliwie okoliczności czy jest w stanie ponieść koszty postępowania bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Nie jest słuszny zarzut, że Sąd Rejonowy nie wyjaśnił wnikliwie sytuacji majątkowej pozwanego. Zarządzeniem z dnia 23 września 2015 roku (k.65) pozwany został wezwany do podania szczegółowych danych dotyczących stanu finansów i Sąd Rejonowy w uzasadnieniu postanowienia odniósł się do podanych przez pozwanego informacji. Pozwany w zażaleniu nawet nie polemizuje z ustaleniami Sądu pierwszej instancji ograniczając się do zgłoszenia bardzo

ogólnikowych zarzutów. Słusznie stwierdził Sąd Rejonowy, że przy takiej wysokości miesięcznych dochodów (ponad 14 000 zł) trudno uznać za usprawiedliwiony wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych – opłaty w wysokości 793 zł. Dla oceny sytuacji finansowej przedsiębiorcy najistotniejszym wskaźnikiem jest wartość uzyskiwanego przychodu bowiem to od przedsiębiorcy zależy jaka jest struktura wydatków. Pozwany z prowadzonej działalności w okresie od stycznia do sierpnia 2015 roku osiągnął przychód netto 2 293 959,12 zł. W tej sytuacji uiszczenie opłaty w kwocie 793 zł nie spowoduje uszczerbku dla utrzymania koniecznego pozwanego i jego rodziny.

Instytucja zwolnienia od kosztów sądowych stanowi w istocie pomoc państwa dla najuboższych. Pozwany, prowadząc działalność gospodarczą w rozmiarze wynikającym z przepływu środków finansowych nie zalicza się do tych podmiotów. Zwolnienie pozwanego od kosztów w warunkach niniejszej sprawy oznaczałoby, że część kosztów związanych z działalnością gospodarczą powoda poniósłby Skarb Państwa. Taka podstawa nie znajduje uzasadnienia w przypadku pozwanego.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. należało zażalenie oddalić.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

T. (...)